

віднесене законодавством до нерухомого майна, та права, інтереси й вигоди, обумовлені володінням цими об'єктами.

Література:

1. Богачов С., Жданко Є. Економічні аспекти і специфіка тарифної політики комунальних підприємств Донецька як суб'єктів природної монополії. *Схід*. 2005. № 4 (70). С. 6–11.

2. Волинський Г. Аналіз стану житлово-комунального господарства і можливості інвестування галузі. *Схід*. 2006. № 1. С. 40–43.

ХАРАКТЕРНІ РИСИ Й ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Комісарова П.А.

*Науковий керівник: Болдовська К.П., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У сучасних умовах високого динамізму і волатильності соціально-економічного середовища успішне функціонування суб'єктів господарської діяльності значно залежить від міри задоволення вимог системи управління релевантним інформаційним забезпеченням та міри досконалості останнього.

Так, основним джерелом економічної інформації підприємства є інформаційно-аналітична база його бухгалтерського обліку, дані якого дають об'єктивну кількісну характеристику його господарських операцій, активів і пасивів. Для її отримання і накопичення використовуються методи наскрізного і безперервного спостереження, суворе документування, систематизація на рахунках, групування в балансі та інших облікових реєстрах.

Облікова інформація — це підвид економічної, що пов'язана з функціями оперативного, бухгалтерського, статистичного обліку та відбиває господарські процеси, які вже здійснилися, а також фактичний стан [1].

Облікова інформація характеризується трьома аспектами-вимогами, які визначають важливість бухгалтерського обліку для інформаційного забезпечення системи управління:

– кількість – визначає той обсяг облікової інформації, за якого можливо зробити певні висновки чи прийняти правильне рішення;

– якість – показник говорить сам за себе, адже від нього залежить позитивний результат майбутніх дій особи, що приймає рішення;

– часовий аспект – збирання інформації має відбуватись регулярно (у кореспонденції з термінами бухгалтерської і статистичної звітності) або епізодично (у разі потреби).

Як основні риси облікової інформації можна виділити такі [1-3]:

– достовірність – інформація повинна відображати дійсний стан речей, не повинна містити помилок і перекручень, які можуть вплинути на рішення користувачів;

– повнота, репрезентативність – інформація має містити достатньо даних для ефективного використання і прийняття рішень;

– доречність, суттєвість – здатність інформації впливати на рішення користувачів, що приймаються на її основі;

– своєчасність – можливість використання такої інформації в потрібний момент;

– дохідливість – інформація повинна бути розрахована на однозначне тлумачення її користувачами за умови, що вони мають достатні знання і зацікавлені у сприйнятті цієї інформації;

– нейтральність – інформація не має бути упередженою та суб'єктивною;

– оперативність – інформація має надходити до користувачів у момент появи в облікових регістрах підприємства, оскільки несвоєчасність надходження інформації зумовлює запізнення в прийнятті рішень;

– аналітичність – інформація має розраховуватись за напрямками діяльності та з деталізацією, яка необхідна для вирішення поставлених завдань;

– зрозумілість – інформація має бути зрозумілою для усіх користувачів;

– точність – інформація має однозначно сприйматись усіма користувачами;

– обачливість – інформація має включати в себе дані щодо можливих наслідків здійснення потенційних операцій;

– порівняльність, зіставність – користувачів порівнювати інформацію за різні періоди, з даними інших суб'єктів тощо.

Облікова інформація має свої особливості, що робить її досить важливою для управління та прийняття виважених рішень. Вона виникає на різних етапах облікового процесу і розв'язує різні облікові завдання [3]. По-перше, кожен господарський процес фіксується у вигляді операції у первинних документах, що є певним підтвердженням її здійснення. Цей документ є вихідною точкою для подальшого обліку та реєстрації в інших документах (облікових реєстрах). По-друге, облікові реєстри, своєю чергою, після заповнення стають носіями облікової інформації і відіграють вже досить вагому роль для аналізу і отримання аналітичної інформації, після проведення деяких математичних і аналітичних процедур та розрахунків. По-третє, на основі складання реєстрів можна скласти звітні форми обліку, що служить певним доказом ведення господарської діяльності підприємством.

Таким чином, наявність усіх перелічених вище рис і властивостей облікової інформації сприятимуть правильному й оперативному прийняттю управлінських рішень, що впливають не лише певний аспект діяльності підприємства, але й загалом на всю його фінансово-господарську діяльність.

Література:

1. Реслер М. В. Значення обліково-аналітичної інформації в управлінні підприємством. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Сер. Економіка. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла». 2012. Вип. 3 (37). С. 146-148.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: затв. наказом М-ва фінансів України від 07 лют. 2013 р. № 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13> (дата звернення: 04.02.2021).

3. Голячук Н. В. Формування облікової інформації та її якісні характеристики. *Соціальна економіка*. 2016. № 1. С. 104-110.

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПРИЙНЯТТЯ ОБҐРУНТОВАНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Крайник О.В.

Науковий керівник: Коледіна К.О., к.е.н., доцент

Харківський національний університет будівництва та архітектури

В сучасних мінливих економіко-політичних умовах господарювання для вітчизняних підприємств питання прийняттям обґрунтованих управлінських та фінансових рішень є вкрай важливим й актуальним. Оскільки фінансова звітність покликана надавати повну, неупереджену та достовірну інформацію про поточний стан і результати функціонування підприємства, то бухгалтерська інформація перетворюється на основне джерело для прийняття правильних та виважених рішень стосовно діяльності підприємства й можливих напрямків його розвитку.

Питанням формування фінансової звітності підприємств присвячено праці багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених, таких як: Бернстайн Л., Бутинець Ф., Верига Ю., Добровський В., Кіндрацька Г., Кутер М., Палія В., Соколова Я., Хендріксена Е. та багатьох інших. Однак, незважаючи на значну кількість напрацювань, які використовуються як при формуванні теоретичного підґрунтя, так і при здійсненні практичної діяльності, питання формування фінансової звітності підприємств залишаються актуальним й дотепер.

Головним джерелом отримання інформації про діяльність підприємства є фінансова звітність. Фінансова звітність – це звітність, що містить інформацію про фінансовий стан та результати діяльності підприємства. Загальні вимоги щодо складання та подання фінансової звітності здійснюється згідно з П(С)БО №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [1] з дотриманням певних принципів, основні з яких наведено в табл. 1.

Таблиця 1 – Основні принципи формування фінансової звітності [1]

Принцип	Характеристика
Автономність підприємства	Кожне підприємство розглядається як юридична особа, що відокремлена від власників, тому їх особисте майно й зобов'язання не повинні відображатись у фінансовій звітності
Безперервність діяльності	Передбачає оцінку активів і зобов'язань підприємства, виходячи з припущення, що його діяльність триватиме далі
Періодичність	Припускає розподіл діяльності підприємства на певні періоди часу з метою складання фінансової звітності
Історична собівартість	Визначає пріоритет оцінки активів, виходячи з витрат на їх виробництво та придбання
Нарахування та відповідності доходів і витрат	Для визначення фінансового результату звітного періоду слід зіставити доходи звітного періоду з витратами, які були здійснені для отримання цих доходів